ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ വിദേശനയം ലക്ഷ്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും താൽപ്പര്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, ഇത് മറ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായി സുഗമവും സമ്പന്നവുമായ ബന്ധം നടത്താൻ സഹായിക്കുന്നു. വിദേശ നയങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിൽ പരിണമിക്കുകയും ചരിത്രപരവും സാംസ്കാരികവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ വിവിധ ഘടകങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെടുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു, ഇന്ത്യയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി തുടർച്ചയായി പരിണമിക്കുകയും നയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ കാര്യവും ഇതുതന്നെയാണ്, 1947 മുതൽ. സഹിഷ്ണുത, ആക്രമണാത്മക സാമ്രാജ്യത്വ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അഭാവം, ഒരു മധ്യ പാതയ്ക്കുള്ള മുൻഗണന തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളാണ് ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തെ സ്വാധീനിച്ചത്. വേദങ്ങൾ, മനുവിന്റെ നിയമപുസ്തകങ്ങൾ, ധരംശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഇതിഹാസങ്ങൾ, പുരാണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ വിദേശനയത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങളുടെ മുഖ്യ ഉറവിടങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിൽ ഇവ ഉൾപ്പെടുന്നു:

- സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം
- രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദവും സഹകരണവും.
- അന്താരാഷ്ട്ര സമാധാനവും സുരക്ഷയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
- അതിന്റെ ദേശീയ താൽപ്പര്യവും പരമാധികാര സ്വഭാവവും സംരക്ഷിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വന്തം സാമ്പത്തിക വികസനം മാത്രമല്ല, മറ്റ് വികസ്വര രാജ്യങ്ങളുടെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ പരിണാമവും വളർച്ചയും

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ പരിണാമവും വളർച്ചയും മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരാൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കണം. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത്, വിദേശകാര്യങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് രാജിന് കീഴിലായതിനാൽ ഇന്ത്യക്കാർക്ക് അന്താരാഷ്ട്ര കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു അഭിപ്രായവുമില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം ഇന്ത്യയുടെ വിദേശ നയത്തിന്റെ അടിത്തറ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസും അതിന്റെ നേതാക്കളും ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം, വിദേശനയത്തിന്റെ രണ്ട് ഘട്ടങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു.

byjusexamprep.com

ഒന്നാമത്തേത് ഒരു സ്വതന്ത്ര പ്രതിച്ഛായ സ്ഥാപിക്കാനും ഒരു പവർ ബ്ലോക്കുമായും ഒത്തുപോകാതിരിക്കാനും ഇന്ത്യ പരിശ്രമിച്ച ആഗോള ക്രമമായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് അയൽക്കാരുമായി സൗഹാർദ്ദപരമായ ബന്ധം നിലനിർത്താൻ ലക്ഷ്യമിട്ട പ്രാദേശിക ക്രമമായിരുന്നു.

കൊളോണിയലിനു ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ, പുതിയ സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും നിലവിലുള്ള അന്താരാഷ്ട്ര സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്തും വിദേശനയം രൂപീകരിച്ചു. പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു, ആദ്യ പ്രധാനമന്ത്രി, ഇന്ത്യൻ വിദേശനയത്തിന്റെ ശിൽപി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിഷ്പക്ഷതയുടെ നയം സ്വീകരിച്ചു, കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറൻ ലിബറൽ ജനാധിപത്യ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മൂല്യങ്ങളിൽ മതിപ്പുളവാക്കി. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ലിബറലിസത്തിന്റെയും മാർക്സിസത്തിന്റെയും സമന്വയത്തെ പിന്തുടർന്നു. പൊതുമേഖലയിൽ withന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സാമ്പത്തിക ആസൂത്രണത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ഒരു സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത്, ശീതയുദ്ധം ഇതിനകം ചലനത്തിലായിരുന്നു. ലോകം രണ്ട് ബ്ലോക്കുകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു- അമേരിക്കൻ ബ്ലോക്ക്, USSR ബ്ലോക്ക്. രണ്ട് മഹാശക്തികളും സൈനിക സഖ്യങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയും രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നിരവധി സ്വതന്ത്ര രാജ്യങ്ങൾ നിലവിൽവന്നു, രണ്ട് മഹാശക്തികളുടെ സംഘർഷങ്ങളാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ വക്കിലായിരുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കാൻ, രാജ്യങ്ങൾ അധികാര രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുനിൽക്കുകയും രണ്ട് ബ്ലോക്കുകളിലൊന്നിലും ഒത്തുചേരുകയും ചെയ്യാത്ത ചേരിചേര നയം നിലവിൽ വന്നു.

ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ പരിണാമത്തിൽ നെഹ്റുവിന്റെ സുപ്രധാന സംഭാവനകളിലൊന്നാണ് **പഞ്ചശീല തത്വങ്ങൾ** . 1954 -ൽ നെഹ്റുവും ഷൗ എൻലായിയും (ചൈനയുടെ ആദ്യ പ്രീമിയർ) പഞ്ചശീല തത്വങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു, അതിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന **അഞ്ച് തത്വങ്ങൾ** ഉണ്ടായിരുന്നു:

- **പരസ്പര ബഹുമാനവും പരമാധികാരവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ബഹുമാനം.**
- **പരസ്പര ആക്രമണരഹിതം.**
- **പരസ്പര ഇടപെടൽ.**
- **പരസ്പര പ്രയോജനത്തിനുള്ള തുല്യതയും സഹകരണവും.**
- **സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം.**

എന്നാൽ 1962 ലെ ഇന്ത്യ-ചൈന യുദ്ധം ഇന്ത്യ-ചൈന ബന്ധത്തിന് തിരിച്ചടിയായി. നെഹ്റുവിനു ശേഷം ലാൽ ബഹദൂർ ശാസ്ത്രി പ്രധാനമന്ത്രിയായി. അദ്ദേഹം തന്റെ മുൻഗാമിയുടെ പാത പിന്തുടർന്ന് 1965 ലെ ഇന്ത്യ-പാക് യുദ്ധം കൈകാര്യം ചെയ്തു. കശ്മീർ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിന് താഷ്കെന്റ് പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഒപ്പുവച്ചു. ഇന്ദിരാഗാന്ധി ശാസ്ത്രിയുടെ പിൻഗാമിയായപ്പോൾ, ഇന്ത്യയുടെ നയതന്ത്ര ഭൂപടത്തിൽ ഇന്ത്യയെ എത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവളുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. അവളുടെ കാലത്ത്, തടങ്കലിന്റെ ആരംഭം, ഇൻഡോ-സോവിയറ്റ് സമാധാന ഉടമ്പടി (1971), 1971 ലെ ഇന്ത്യ-പാക് യുദ്ധം, തുടർന്നുള്ള ഷിംല ഉടമ്പടി (1972), ചൈന, പാകിസ്ഥാൻ എന്നിവയുമായുള്ള നയതന്ത്ര ബന്ധത്തിന്റെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കൽ തുടങ്ങി നിരവധി സുപ്രധാന സംഭവങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. ഷിംല ഉടമ്പടി ഇന്ത്യ-പാക് ബന്ധത്തിന് ഒരു നാഴികക്കല്ലായി.

എന്നാൽ 1980 കളിൽ പാക്കിസ്ഥാനോടുള്ള യുഎസ് പിന്തുണ ഇന്ത്യ ഒരു ഭീഷണിയായി കണ്ടു. ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ വധത്തിനുശേഷം രാജീവ് ഗാന്ധി അടുത്ത പ്രധാനമന്ത്രിയായി. സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനത്തിനായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറ് ചായ്വ് പടിഞ്ഞാറുമായുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെടുത്തി. പി.വി. നരസിംഹ റാവു 1991 ൽ പ്രധാനമന്ത്രിയായി. സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ശിൽപി എന്നാണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ സാമ്പത്തിക സംവിധാനം തുറക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. 'ലുക്ക് ഈസ്റ്റ് പോളിസി' ആരംഭിച്ച് അയൽക്കാരുമായുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു, ചൈനയുമായുള്ള സമാധാന ചർച്ചകളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

1996 ൽ, ഇന്ത്യയുടെ വിദേശ നയത്തിലെ മറ്റൊരു നാഴികക്കല്ലായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന **ഇന്ദർ കുമാർ ഗുജ്റാൾ** (എച്ച്ഡി ദേവഗൗഡ സർക്കാരിന്റെ വിദേശകാര്യ മന്ത്രി) ആണ് '**ഗുജ്റാൾ സിദ്ധാന്തം**' മുന്നോട്ടുവച്ചത്. ഈ സിദ്ധാന്തം പറയുന്നത്, '**ഇന്ത്യക്ക് അയൽരാജ്യങ്ങളുമായി ഒരു വിശ്വസ്ത ബന്ധം സ്ഥാപിക്കേണ്ടി വരും**' എന്നാണ്. ഐടി ഗുജ്റാൾ CTBT യിൽ ഒപ്പിടുന്ന പ്രശ്നവും കൈകാര്യം ചെയ്തു, അത് NPT- യോടൊപ്പം ഒപ്പിടാൻ ഇന്ത്യ വിസമ്മതിച്ചു, കാരണം അവ രണ്ടും വിവേചനപരമായിരുന്നു. 1998 ൽ അഞ്ച് ആണവായുധങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ചപ്പോൾ ഇന്ത്യ ഗണ്യമായ നേട്ടം കൈവരിച്ചു. ആ സമയത്ത് അടൽ ബി. വാജ്പേയി ആയിരുന്നു പ്രധാനമന്ത്രി (എൻഡിഎ സർക്കാർ). ഈ സംഭവം ദക്ഷിണ-ഏഷ്യ മേഖലയിലെ അധികാര സമവാക്യങ്ങളെ മാറ്റിമറിക്കുകയും പ്രധാന ശക്തികളെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്തു. താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് പരീക്ഷ നടത്തിയതെന്ന് ഇന്ത്യ ഉറപ്പുനൽകിയെങ്കിലും അന്താരാഷ്ട്ര സമൂഹം അതിനെ വിമർശിച്ചു. അമേരിക്കയും ജപ്പാനും അവരുടെ സഖ്യകക്ഷികളും ചേർന്ന് ഇന്ത്യയ്ക്ക് മേൽ സാമ്പത്തിക ഉപരോധം ഏർപ്പെടുത്തി. അനന്തരഫലങ്ങളെ ഇന്ത്യ ധീരമായി നേരിട്ടു, ഒരു ശക്തമായ രാജ്യമായി ഉയർന്നു. ഇന്ത്യ-പാക് ബന്ധത്തിൽ തിരിച്ചടി സൃഷ്ടിച്ച കാർഗിൽ (1999) ഇന്ത്യ വീണ്ടും പാകിസ്ഥാനെ നേരിട്ടു.

21 -ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം

21-ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇന്ത്യ സിവിൽ ആണവ കരാറിൽ ഒപ്പുവച്ച് അമേരിക്കയുമായുള്ള ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. ലങ്ക, ഭൂട്ടാൻ, SAFTA മുതലായവ. CECA (സിംഗപ്പൂർ, മലേഷ്യ എന്നിവരോടൊപ്പം), CEPA (ദക്ഷിണ കൊറിയ, ജപ്പാൻ എന്നിവരോടൊപ്പം) തുടങ്ങിയവ ആലപിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ത്യ പല രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ഉഭയകക്ഷി കരാറുകൾ ആഴത്തിലാക്കി.

2014 ൽ ബിജെപി അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം, വിവിധ രാജ്യങ്ങളുമായി നിരവധി സംരംഭങ്ങളും ധാരണാപത്രങ്ങളും രൂപീകരിക്കുകയും ഒപ്പിടുകയും ചെയ്തു. ഒരു വലിയ ശക്തിയായി ഉയർന്നുവരാൻ അവർ ഇന്ത്യയെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുഎസ്, റഷ്യ, ജപ്പാൻ, ചൈന, ഫ്രാൻസ് മുതലായവയുമായി നിരവധി വ്യാപാരങ്ങളും പ്രതിരോധ ഇടപാടുകളും അടച്ചിരിക്കുന്നു.

SCO, MTCR, ഓസ്ട്രേലിയൻ ഗ്രൂപ്പ് തുടങ്ങിയ നിരവധി പ്രാദേശിക, അന്തർദേശീയ സംഘടനകളിൽ ഇന്ത്യ അംഗമായി. മറ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായി വ്യാപാരം, സമുദ്ര സുരക്ഷ, ഗവേഷണ -വികസന, പ്രതിരോധം, ബഹിരാകാശ ഗവേഷണം, ആരോഗ്യം, ടൂറിസം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നീ മേഖലകളിൽ വികസനങ്ങളും മുൻകൈകളും എടുത്തിട്ടുണ്ട്. മെച്ചപ്പെട്ട അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ, വ്യാപാരം, പ്രാദേശിക സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ ഇന്ത്യയെ കിഴക്കൻ ഏഷ്യയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 'നോക്കുക കിഴക്കൻ നയം' ആക്റ്റ് ഈസ്റ്റ് പോളിസി'യായി പ്രധാനമന്ത്രി മോദി പരിവർത്തനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പലതരത്തിലും നയതന്ത്ര വീക്ഷണം മാറ്റി. പാകിസ്ഥാൻ ആരോപിക്കുന്ന തീവ്രവാദ പിന്തുണയ്ക്കെതിരെ അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ആക്രമണാത്മക നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു. ചൈനയുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന സ്വാധീനത്തെ നേരിടാൻ അമേരിക്കയുമായുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെടുത്തി, മിഡിൽ-ഈസ്റ്റിൽ ശക്തമായ സഖ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, മധ്യേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധം തുറന്നു, കിഴക്ക്, തെക്കുകിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളുമായി പങ്കാളിത്തം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

ഇന്ത്യൻ വിദേശനയം വളരെ മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇത് തുടർച്ചയായി വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒത്തുചേരൽ മുതൽ അധികാര ബ്ലോക്കുകളിലൊന്നിലേക്കും ശീതയുദ്ധത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിന് കീഴടങ്ങാൻ വിസമ്മതിച്ചാലും, 21-ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇത് ഒരു പ്രധാന രാഷ്ട്രീയ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയായി ഉയർന്നുവന്നു. ശീതയുദ്ധാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ, ഇന്ത്യ കാര്യമായ നയപരമായ മാറ്റത്തിന് വിധേയമായി. 1990 കളിൽ അത് അതിന്റെ നയങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുകയും സാമ്പത്തിക ഉദാരവൽക്കരണം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇത് അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ ഇന്ത്യയ്ക്ക് ധാരാളം അവസരങ്ങൾ തുറന്നു. ആഗോള ക്രമത്തിലുള്ള മാറ്റം ഇന്ത്യൻ വിദേശനയത്തിൽ ആവശ്യമായ മാതൃകാപരമായ മാറ്റത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. ആഗോളവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ലോകത്ത് പ്രാദേശികവും അന്തർദേശീയവുമായ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഇന്ത്യ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തിക ശക്തി, ഊർജ്ജ സുരക്ഷ, ആണവോർജ്ജം എന്നിവ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇത് ഇന്ത്യയെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വഴിയിൽ വെല്ലുവിളികൾ നേരിട്ടെങ്കിലും, ഇന്നത്തെ ആഗോള സാഹചര്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ശക്തിയായി ഇന്ത്യ ഉയർന്നുവരുന്നു.

byjusexamprep.com